

NHỮNG BÀI TÓM TẮT VĂN BẢN CÔ BÉ BÁN DIÊM NGẮN NHẤT

Tóm tắt Cô bé bán diêm ngắn gọn - Mẫu 1:

Đêm giao thừa, trời rét mướt, tuyết rơi, đường phố vắng ngắt và sức nức mùi ngỗng quay. Một em bé đầu trần, chân đất đi bán diêm. Không ai mua cho em lấy một bao hay bố thí cho em một đồng nào. Vừa đói, vừa rét nhưng em không dám về nhà vì sợ bố đánh. Em đã mồ côi mẹ và mất đi người thân yêu em nhất là bà nội. Em ngồi nép vào tường giữa hai ngôi nhà. Đêm giao thừa càng lạnh giá, em liền đánh liều quẹt một que diêm. Bỗng chiếc lò sưởi hiện ra. Diêm tắt, lò sưởi biến mất. Quẹt que diêm thứ hai, em thấy một bàn ăn thịnh soạn và một con ngỗng quay đang tiến về phía em. Diêm tắt, bàn ăn và con ngỗng biến mất. Em quẹt que diêm thứ ba, cây thông Nô-en hiện ra. Diêm tắt, cây thông Nô-en biến mất. Quẹt que diêm thứ tư: bà nội em hiện lên. Sợ diêm tắt, em vội quẹt hết diêm trong bao. Lần thứ năm, cô thấy bà nắm tay mình đi về châu Thượng đế. Đó cũng là lúc cô thấy niềm hạnh phúc. Buổi sáng đầu năm, người ta thấy một em bé ngồi giữa những bao diêm, trong đó có một bao đã đốt hết nhẵn. Người ta bảo chắc cô bé chết vì rét nhưng đôi má vẫn ửng hồng và đôi môi đang mỉm cười. Không ai biết cái điều kì diệu mà em đã thấy trong đêm giao thừa.

Tóm tắt truyện Cô bé bán diêm - Mẫu 2

Cô bé bán diêm là chuyện kể về số phận của một em bé nghèo khổ, phải đi bán diêm để sống. Vào một đêm giao thừa tuyết rơi, bầu trời tối tăm, em bé phải đi chân đất trên tuyết lạnh, chân em đỏ ửng rồi tím bầm lại. Em cố tìm nơi nhiều người qua lại để bán diêm, nhưng mọi người chẳng ai đoái hoài đến em, họ vội vã về nhà để tránh cái lạnh ghê người. Vừa đói, vừa rét, nhưng không thể trở về khi không bán được bao diêm nào vì em sợ bố đánh. Một hôm quá, em đành ngồi tựa vào góc tường cạnh ngôi nhà sáng rực ánh đèn có mùi ngỗng quay thơm nức!

Đói, rét, em bé nảy ra ước mơ, mộng tưởng qua mỗi lần quẹt diêm. Trong ánh sáng của que diêm, những giấc mơ của em thật đẹp, nhưng cũng thật mong manh vì một que diêm phồng cháy được bao lâu? Cuối cùng khi tất lửa thì mọi thứ đẹp đẽ (chẳng qua là ảo ảnh) đều vụt tan biến đi ngay.

Và cuối cùng em bé đã chết dưới lớp tuyết dày khi mơ thấy bà nội cầm tay em bay vụt lên cao, cao mãi, chẳng còn đói rét đau buồn đe dọa nữa.

Tác giả như muốn đoái chiếu cảnh đói rét khốn cùng của em bé bán diêm với cảnh sống sung túc, hoan hỉ của mọi nhà vào đêm giao thừa. Dường như tất cả đều quay lưng lại, thờ ơ với cuộc đời của em. Em đã thực sự bị bỏ rơi giữa cuộc đời no đủ, giàu sang. Đó là

ý nghĩa nhân đạo của tác phẩm, là tấm lòng của An-đec-xen với những cuộc đời khôn cùng khổ đau.

Tóm tắt văn bản Cô bé bán diêm lớp 8 - Mẫu 3:

Cô bé bán diêm sống gia đình rất nghèo khổ, khó khăn mồ côi mẹ, bà mất sớm, tài sản tiêu tán nên cô phải bán diêm cho người bố rất tàn nhẫn hay đánh cô. Vào một ngày cuối năm, cô không bán được que diêm nào. Cô không dám về nhà vì sợ cha đánh. Đêm giao thừa trời giá rét, cô ngồi nép vào góc tường giữa hai ngôi nhà. Đêm càng lạnh giá, cô quẹt que diêm để sưởi ấm. Mỗi lần quẹt que diêm cháy sáng là một mộng tưởng đến với cô. Lần thứ nhất, cô thấy lò sưởi; lần thứ hai cô thấy bàn ăn và con ngỗng quay; lần thứ ba cô thấy cây thông Nô-en cùng những ngọn nến; lần thứ tư cô thấy bà hiện về, lần thứ năm cô thấy mình cùng bà bay lên trời. Buổi sáng đầu năm, người ta thấy một em bé ngồi giữa những bao diêm trong đó có một bao diêm đốt hết nhãn. Người ta bảo cô bé đã chết nhưng đôi má vẫn ửng hồng và đôi môi cô đang mỉm cười.

Tóm tắt câu chuyện Cô bé bán diêm - Mẫu 4

Truyện kể về số phận đáng thương của cô bé bán diêm đã chết trong đêm giao thừa. Trước đây, cô bé từng có một gia đình thật hạnh phúc. Thế nhưng, hạnh phúc ấy chẳng kéo dài bao lâu. Mẹ mất sớm, bà cũng bỏ em mà đi. Gia đình sa sút, em phải sống một mình với người cha nghiện ngập và tàn bạo. Nơi em ở là một căn gác xép tồi tàn, ẩm thấp và dơ bẩn. Hằng ngày em đi bán diêm để kiếm sống. Số tiền có được đều bị người cha lấy mất để uống rượu. Ngày nào không có tiền mang về, em bị cha đánh đập thậm tệ khiến em sợ hãi, nhiều lúc không dám về nhà. Trong đêm giao thừa năm ấy, khi tất cả mọi người đều trở về quây quần bên gia đình đón đợi giao thừa thì em vẫn còn lag thang trên hè phố, mong ai đó mua giúp em bởi cả ngày em chưa bán được bao diêm nào. Đơn độc, em tìm một góc khuất, nép mình tránh rét. Quá lạnh, em lấy hết can đảm quẹt những que diêm để sưởi ấm. Ánh sáng chói lóa của que diêm đưa em vào những mộng tưởng tuyệt đẹp của những ngày hạnh phúc bên người bà hiền hậu, làm vui đi cái rét, cái đói, nỗi cô đơn cùng cực. Sáng hôm sau, người ta thấy em đã chết, hai má vẫn còn ửng hồng, khuôn mặt rạng rỡ, đôi môi mỉm cười bên cạnh những hộp diêm đã đốt cháy hết.

Tóm tắt truyện ngắn Cô bé bán diêm - Mẫu 5

Cô bé bán diêm có hoàn cảnh rất nghèo khó. Mẹ mất, bà đã qua đời, sống chui rúc ở một xó tối tăm, em luôn phải lắng nghe những tiếng chửi rủa của bố. Vào đêm giao thừa, trời rét mướt, tuyết phủ trắng xóa, em một mình đi bán diêm giữa đường phố vắng, em ngồi nép trong một góc tường, em có quẹt que diêm để sưởi ấm. Cô bé đã ngồi và quẹt các que diêm lên và trước mắt cô lần lượt hiện lên cái lò sưởi, bàn ăn với một con ngỗng quay, cây thông Nô-en rồi em nhìn thấy bà em, hai bà cháu bay vút lên cao về châu thượng đế. Mỗi lần que diêm tắt, thực tế lại hiện ra trước mắt, lần lượt em nghĩ đến cha sẽ mắng vì không bán được diêm, phố xá vắng teo lạnh buốt tuyết rơi, gió bắc vi vu và những người

khách qua đường vội vàng thờ ơ trước sự đáng thương của cô bé. Sáng hôm sau, cô bé đã chết trong đêm giao thừa.